

Protecția anticorozivă a oțelurilor în ape de zăcământ

ILEANA CAMENIDĂ¹, IOAN VIOREL BRÂNZOI², ALEXANDRA *CHIOPEȘCU^{1*}, MARIA MORARU¹, FLORINA BRÂNZOI³

¹ Universitatea Petrol -Gaze din Ploiești, Catedra de Chimie, Bd. București, Nr. 39, 100520, Ploiești, România

² Universitatea Politehnica București, Catedra de Chimie Fizică și Electrochimie, Str. Polizu, Nr. 1, 011061, București, România

³ Institutul de Chimie Fizică "I.G. Murgulescu", Splaiul Independenței, Nr. 202, 060021, București, România

In all the cases of field water, at the metal / water surface contact appear frequent corrosion processes which determine depositions of corrosion products. This paper presents some attempts of analyzing of corrosive phenomena which occur in field water and relates to the protection of metallic surfaces from corrosion using INCOR107 as corrosion inhibitor. Electrochemical data, kinetic parameters and metallographic analysis for OL37 steel in field water have been carried out.

Keywords: electrochemical data, kinetic parameters, corrosion inhibitor, field water

Viteza de coroziune a materialelor metalice aflate în contact cu apele de zăcământ ce însoțesc pîpeiul, depinde de natura și conținutul în săruri și gaze dizolvate. Modul de acțiune al sărurilor dizolvate în apă este multiplu. Ținând seama de faptul că apele de zăcământ conțin în cantitate mare anionul Cl⁻, se poate admite că, în punctele în care este inițiat procesul corosiv se realizează o stare activ - pasivă, fapt care determină o coroziune locală accelerată. În zonele active, puternic corodate, se produc schimbări accentuate ale compoziției soluției, datorită procesului de hidroliză [1-4].

În apele de zăcământ care prezintă caracter acid ($pH < 7$), pot să apară săruri de fier care, atunci când pH -ul crește, au tendința să treacă în stare coloidală sau să precipite. Sărurile de fier pot să apară și în urma proceselor de coroziune a utilajelor.

Oxygenul molecular, prezent inevitabil în toate soluțiile aerate poate manifesta două acțiuni contradictorii: la concentrații mici și mijlocii în mediu neutru accelerează coroziunea prin depolarizare catodică și la concentrații mari, mărește stabilitatea peliculelor protectoare pe suprafața metalului. În general, oxygenul acționează ca agent de pasivare numai la concentrații mari și în absența ionilor activi Cl⁻, Br⁻, I⁻.

Hydrogenul sulfurat (H_2S) constituie agentul cel mai corosiv care poate să apară în ape de zăcământ. În afară de acțiunea directă asupra fierului, când se formează sulfuri de fier, are loc și o coroziune galvanică produsă de contactul FeS cu suprafața metalică. FeS acționează catodic, iar suprafața din jurul depunerilor acționează anodic [5].

Lucrarea prezintă aspecte legate de procesele de coroziune a oțelului OL37 în apa de zăcământ de la sonda de extracție Moinești, precum și posibilități de reducere a proceselor de coroziune cu ajutorul inhibitorilor de coroziune.

Parte experimentală

Compoziția chimică a apei de zăcământ utilizate este prezentată în tabelul 1.

Eșantioanele metalice utilizate pentru determinări au fost confecționate din oțel utilizat la fabricarea tablei pentru rezervoare din industria de extracție a pîpeiului și anume, OL37. Compoziția chimică a oțelului testat este redată în tabelul 2.

S-a studiat de asemenea și comportarea ca inhibitor al proceselor de coroziune ce au loc în apa de zăcământ, a unui inhibitor de adsorbție filmogen, solubil în apă, de tip

Tabelul 1
COMPOZIȚIA CHIMICĂ A APEI DE ZĂCĂMÂNT

pH	Compoziție chimică				
	Na ⁺ (K ⁺)	Ca ²⁺	Mg ²⁺	Fe ²⁺	Cl ⁻
	(g/l)	(g/l)	(g/l)	(mg/l)	(g/l)
6,50	18,5	0,60	0,45	1,25	29,5

Tabelul 2
COMPOZIȚIA CHIMICĂ A OȚELULUI TESTAT (OL 37)

Compoziție chimică, (%)						
C	Si	Mn	P	S	Al	Fe
0,150	0,090	0,400	0,023	0,020	0,022	99,293

* Tel.: (+40) 0244 576211

Tabelul 3
CARACTERISTICILE FIZICO-CHIMICE ALE INHIBITORULUI INCOR 107

Caracteristica	Limite admisibile
Aspect	Fluid limpede, roșcat închis cu miros caracteristic
Densitate la 20°C, g/cm ³	1,06 – 1,08
Punct de curgere, °C, max	- 10
Azot total, % g	4,5 – 5,5
Azot bazic, % g	2,8 – 3,3
Solubilitate	Solubil în apă

săruri cuaternare de amoniu INCOR107. Caracteristicile fizico-chimice ale inhibitorului sunt redată în tabelul 3.

Pentru evaluarea proceselor de coroziune care au loc în apa de zăcământ au fost utilizate atât metode electrochimice (metoda potențiodinamică și metoda spectroscopiei electrochimice de impedanță) cât și analiza metalografică.

Studiile electrochimice s-au efectuat cu ajutorul aparatului VoltaLab 40, care reprezintă un ansamblu potențiostat/galvanostat, cu funcțiuni multiple. Curbele de polarizare au fost obținute prin tehnica potențiodinamică. Baleierea potențialului electrodului de lucru s-a făcut cu viteza de 2 mV/s. Potențialul electrodului de lucru a fost măsurat în orice moment în raport cu electrodul de referință, electrodul saturat de calomel. Ca electrod auxiliar, s-a folosit un electrod de platină.

Electrozii metalici au fost ștefniți cu hârtie abrazivă de diferite granulații, până la obținerea unei suprafețe lucioase și perfect omogene. Ulterior, electrozii astfel prelucrați au fost degresați în benzen la fierbere, decapați în soluție 5% HCl cu inhibitor, spălați cu acetonă și uscați la temperatura camerei.

Pentru caracterizarea suprafețelor metalice supuse proceselor de coroziune s-a utilizat metoda analizei metalografice.

Analiza metalografică a suprafețelor electrozilor metalici, înainte și după efectuarea testelor de coroziune s-a realizat cu ajutorul microscopului metalografic/metalurgic HUND H 600 prevăzut cu trei filtre, lumină incidentă și patru obiective.

Rezultate și discuții

Curbele de polarizare obținute prin metoda potențiodinamică la temperatura de 25°C, în absența și în prezența unor cantități diferite de inhibitor INCOR107 sunt redată în figura 1. În tabelul 4 sunt prezentați parametrii cinetici de coroziune determinați din curbele de polarizare:

i_{cor} - densitatea de curent,
 E_{cor} - potențialul de coroziune,
 R_p - rezistența la polarizare,
 P - indice de penetrație,
 Θ - gradul de acoperire,
 E.I. - eficiența inhibării.

Analizând curbele de polarizare din figura 1 se constată că la supratensiuni mici, în apa de zăcământ procesul de coroziune a oțelului OL37 este controlat de activare. Se observă că la supratensiuni mari, pe curba anodică, procesul este controlat difuziv iar la supratensiuni foarte mari se atinge o valoare limită a curentului de difuzie.

Din analiza comparativă a curbelor catodice cu cele anodice, se constată că pe curba catodică, domeniul de potențial în care procesul este controlat de activare este mult mai mic decât pe curba anodică, iar densitatea curentului de difuzie care apare mult mai repede pe curba catodică are o valoare mult mai mică decât în cazul procesului anodic. Se poate considera că, pe acest domeniu de potențial, depolarizarea se produce cu reducerea oxigenului, proces care este controlat de difuzie.

Tabelul 4
PARAMETRII CINETICI DE COROZIUNE DETERMINAȚI DIN CURBELE DE POLARIZARE PENTRU
OȚELUL OL37 ÎN APĂ DE ZĂCĂMÂNT, ÎN PREZENȚA INHIBITORULUI INCOR 107

Conc. inhibitor (ppm)	i_{cor} ($\mu A/cm^2$)	E_{cor} (mV)	R_p ($\Omega \cdot cm^2$)	P (mm/an)	Θ	E.I. (%)
-	18,821	-746,8	766	0,199	-	-
300 INC107	12,124	-696,0	1190	0,128	0,356	35,58
500 INC107	11,041	-627,3	1310	0,117	0,413	41,33
1000 INC107	4,905	-598,1	3620	0,052	0,739	73,94
1500 INC107	8,865	-602,5	2580	0,093	0,529	52,86

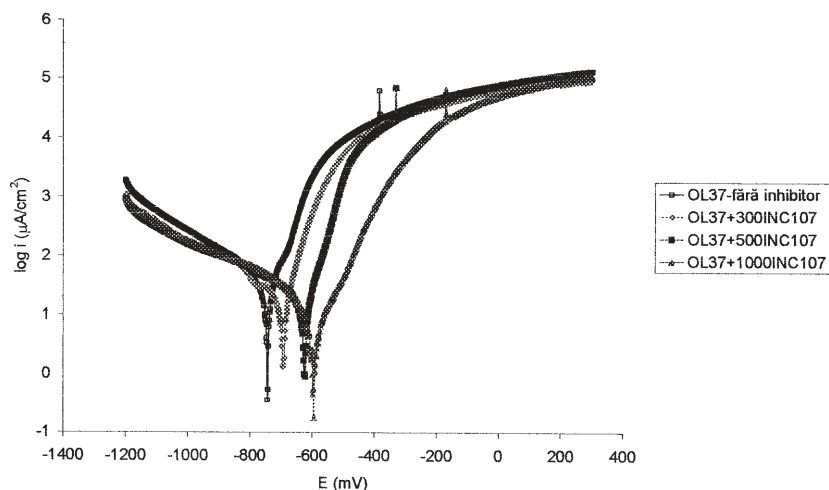

Fig. 1. Curbele de polarizare pentru oțelul OL37 în apă de zăcământ cu și fără inhibitor INCOR107

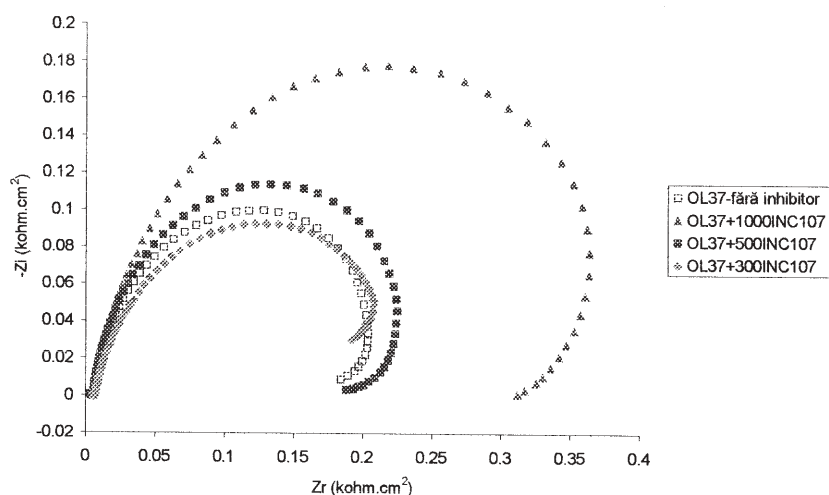

Fig. 2. Diagrama Nyquist pentru oțelul OL37 în apă de zăcământ cu și fără inhibitor INCOR107, la potențial în circuit deschis

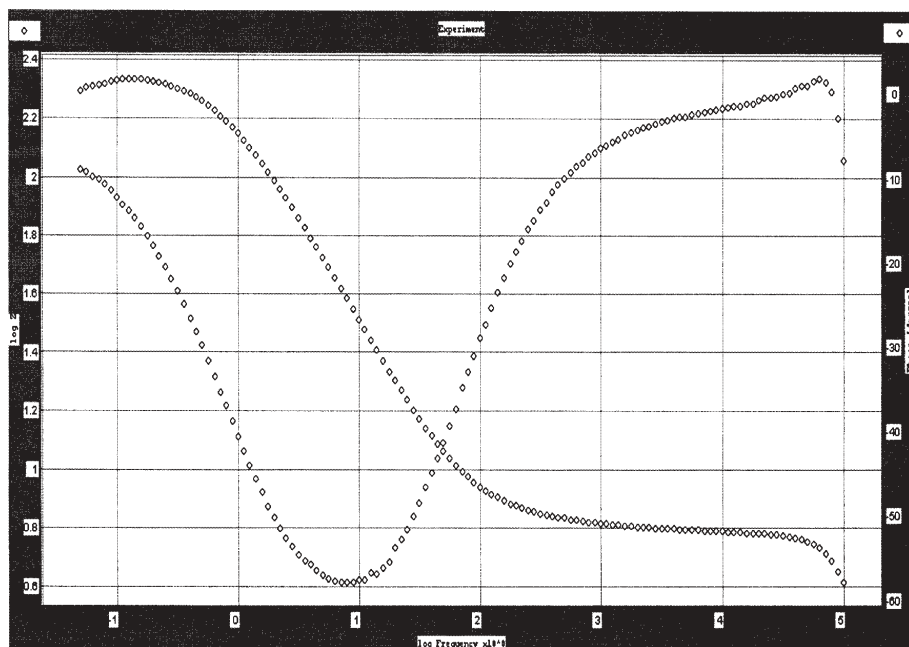

Fig. 3. Diagrama Bode pentru OL37 în apa de zăcământ

Din alura curbelor catodice de polarizare se observă că după domeniul de potențial în care procesul catodic este controlat difuziv, are loc o creștere bruscă a curentului, ceea ce corespunde degajării hidrogenului (depolarizare cu reducere de hidrogen).

Parametrii cinetici obținuți (tabelul 4) indică pentru toate concentrațiile de inhibitor utilizate o creștere a rezistenței la polarizare, respectiv o scădere a vitezei de coroziune a

metalului și o deplasare a potențialului de coroziune spre valori mai pozitive. Se constată o eficiență maximă (E.I. = 73,94%) a inhibiției procesului de coroziune în cazul utilizării a 1000 ppm INCOR107.

Pentru a caracteriza mai bine procesele de coroziune ce au loc în apa de zăcământ testată, s-au efectuat și măsurători de spectroscopie electrochimică de impedanță, pentru oțelul OL37 în apa de zăcământ cu și fără adaos de

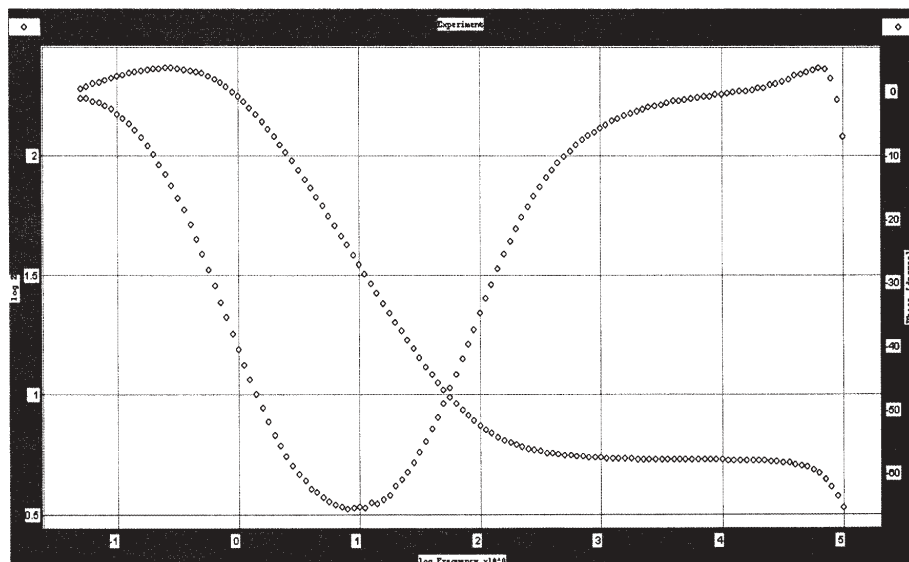

Fig. 4. Diagrama Bode pentru OL37 în apa de zăcământ cu 500 ppm INC107

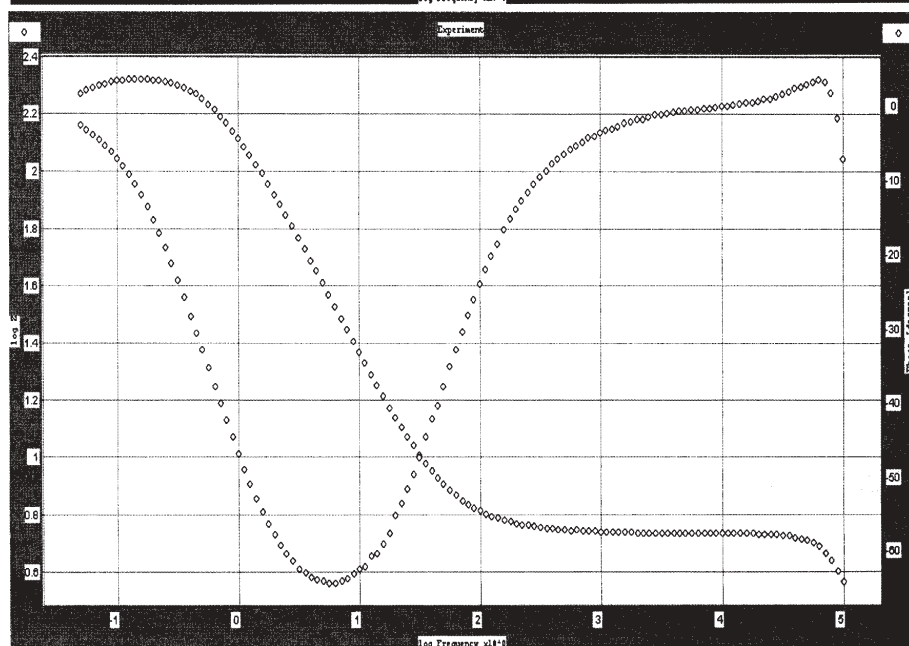

Fig. 5. Diagrama Bode pentru OL37 în apa de zăcământ cu 1000 ppm INC107

Tabelul 5

MĂRIMI CARACTERISTICE DIAGRADELOR NYQUIST PENTRU OȚELUL OL37 ÎN APĂ DE ZĂCĂMÂNT, ÎN PREZENȚA INHIBITORULUI INCOR 107

Conc. inhibitor (ppm)	R1 (ohm·cm ²)	R2 (ohm·cm ²)	C (μF/cm ²)
-	6,534	202,1	992,0
300 INC107	6,238	232,9	847,1
500 INC107	6,217	236,7	612,1
1000 INC107	9,105	352,1	506,2
1500 INC107	7,078	282,4	562,8

inhibitor INCOR107, la potențial în circuit deschis. Rezultatele obținute sunt redată în diagramele Nyquist din figura 2 și Bode din figurile 3 – 5, iar mărimile caracteristice diagramelor Nyquist (R1 – rezistența soluției, R2- rezistența electrodului la polarizare, C – capacitatea stratului dublu) sunt prezentate în tabelul 5.

Analizând diagramele Nyquist din figura 2 se constată, în toate cazurile studiate și anume atât în apa de zăcământ fără inhibitor cât și în apa de zăcământ cu diferite adaosuri de inhibitor INCOR107, apariția unor semicercuri capacitive bine definite și complete, în domeniul frecvențelor foarte înalte și medii cu diametre de ordinul 200 - 350 Ω.

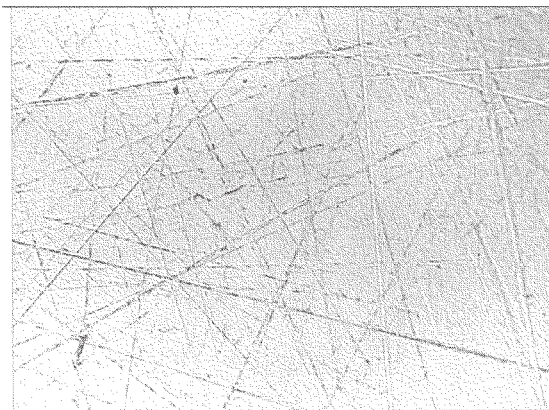

Fig. 6. Micrografie pentru OL37; (200x)

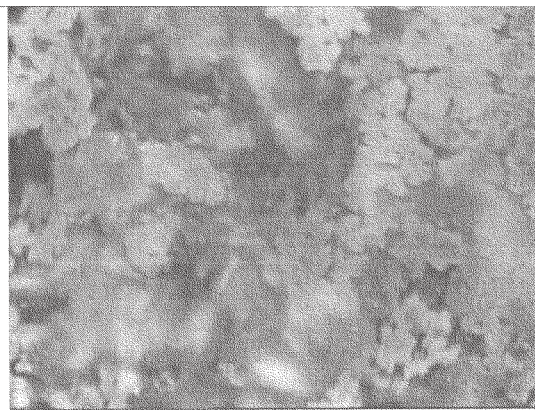

Fig. 7. Micrografie pentru OL37 în apă de zăcământ; (400x)

Fig. 8. Micrografie pentru OL37 în apă de zăcământ cu 500 ppm INC107; (400x)

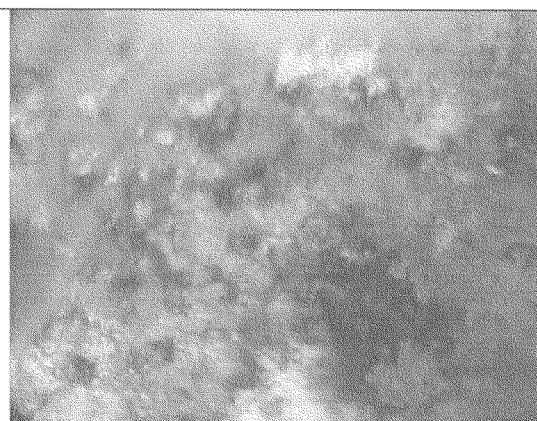

Fig. 9. Micrografie pentru OL37 în apă de zăcământ cu 1000 ppm INC107; (400x)

De asemenea, se poate observa în domeniul frecvențelor mici și foarte mici apariția unor zone inductive ce pun în evidență adsorbția unor specii reactive la suprafața electrodului, urmată de fenomene de relaxare.

Buclele capacitive care apar la frecvențe mari și medii pun în evidență formarea pe suprafața electrodului a unor filme protectoare care se opun reacției de transfer de sarcină, diametrul acestor bucle capacitive fiind de fapt o măsură a rezistenței la polarizare. O buclă capacitivă mai mare și mai bine conturată presupune formarea unui film protector (de oxid, sare, inhibitor) mai stabil, care se opune reacției de transfer de sarcină și deci conduce la o rezistență la polarizare mai mare și respectiv la o viteză de coroziune mai mică.

Din figura 2 se constată că bucla capacitivă cea mai bine conturată se obține în cazul unei concentrații de inhibitor de 1000 ppm INCOR107 în apa de zăcământ, ceea ce înseamnă că în acest caz filmul protector este cel mai stabil, rezistența la polarizare cea mai mare și viteza de coroziune cea mai mică. De asemenea, se constată că bucla capacitivă cea mai mică, respectiv rezistența la polarizare cea mai mică, se obține în apa de zăcământ fără inhibitor, ceea ce înseamnă că în acest caz, viteza de coroziune este cea mai mare.

Din analiza diagramelor Bode înregistrate pentru OL37 în apă de zăcământ cu și fără inhibitor se poate remarca, în toate cazurile studiate, apariția unui singur maxim foarte bine conturat pentru unghiul de fază, corespunzător unei singure constante de timp. Aceasta înseamnă că în aceste sisteme are loc formarea unui film (de oxid, sare, inhibitor adsorbit) pe suprafața metalului, așadar cum, de altfel, este evidențiat și de diagramele Nyquist, prin formarea semicercurilor capacitive.

Din studiul comparativ al celor trei diagrame Bode prezentate se observă că pentru sistemul OL37 în apă de zăcământ fără inhibitor (fig. 3) valoarea unghiului de fază maxim este de aproximativ 58° indicând o comportare capacitivă cu tendință difuzivă, adică prin filmul format pe suprafața metalică pot trece speciile reactive. Adăosul de inhibitor în apa de zăcământ duce la o ușoară creștere a unghiului de fază maxim acesta fiind de aproximativ 67° la un adaos de 1000 ppm INCOR107, ceea ce sugerează o comportare capacitivă superioară și corespunzător, o tendință difuzivă mai slabă. Se poate presupune că are loc formarea unui film mult mai stabil pe suprafața metalului ceea ce asigură o mai bună protecție a acestuia față de mediul corosiv.

Prin analiză metalografică s-au realizat micrografiile suprafețelor electrozilor metalici, înainte și după efectuarea testelor de coroziune. În figurile 6 – 9 sunt redată câteva dintre acestea.

Dacă se compară micrografia electrodului OL37 în apa de zăcământ (fig. 7) cu micrografia electrodului care nu a fost imersat în apă și deci nu a fost supus procesului de coroziune (fig. 6) se observă că în apa de zăcământ oțelul OL37 este supus unor procese avansate de coroziune.

Din analiza micrografiilor structurale ale suprafețelor metalice se observă că procesele de coroziune sunt reduse în cazul utilizării a 1000 ppm INCOR107 în apa de zăcământ (fig. 9), concentrație care corespunde unei eficiențe maxime a inhibării proceselor de coroziune, rezultatele fiind în concordanță cu cele obținute prin metoda potențiodinamică și EIS.

Concluzii

Studiile efectuate asupra proceselor de coroziune a oțelului OL37 în apa de zăcământ testată evidențiază următoarele:

-Coroziunea oțelului OL37 în apa de zăcământ studiată are loc cu viteze apreciabile.

-Produsul INCOR107 se comportă, în condițiile studiate, ca inhibitor al proceselor de coroziune cu o eficiență maximă a inhibării proceselor de coroziune (73,94%) la un conținut de 1000 ppm.

-Măsurătorile EIS evidențiază comportarea capacitivă a oțelului OL37 la frecvențe înalte și o comportare inductivă la frecvențe mici și foarte mici.

Bibliografie

1. LAHODNY-SARC, O. and KAPOR, F., Materials Science Forum, Electrochemical Methods in Corrosion Research, **Part. 2**, 1998, pp. 1205
2. BADEA, T., POPA, M.V., NICOLA, M., *Știința și ingineria coroziunii*, Editura Academiei Române, București, 2002
3. MORARU, M., ^aCHIOPESCU, AL., ROȘU, D., CAMENIȘĂ, I., Studii științifice, Chimie, Inginerie, **VII, 2**, nr. 4, 2006, 865
4. LAHODNY-SARC, O., GOTIC, J., LEVACIC, E., 9 - SEIC, Ann. Univ. Ferrara, N.S., Sez. V, Suppl. **N.11**, 2000, 93
5. MORARU, M., NEGOIU, M., ^aCHIOPESCU, AL., Rev. chim. (București), **57**, nr. 7, 2006, 780

Intrat în redacție: 15.12.2006

